

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ד' בְּסֵלָה:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר צִיּוֹן הַיּוֹמִי:

וְזֶהוּ: כָּל צְדִיק נִכְוָה מִחֶפְתּוֹ וְכוּ', כִּי כְּשֶׁמִּגִּיעַ לְהַשְׁגָּה שְׁלֵא יָדַע מִזֶּה מִקֶּדֶם, וְהוּא אֶצְלוֹ דָּבָר חֲדָשׁ, אֲזִי נִתְלַהֵב וְנִבְעָר מֵאוֹר הַהַשְׁגָּה הַזֹּאת, שֶׁהִיא נִפְלְאוֹת אֶצְלוֹ; אֲבָל מִי שֶׁכָּבַר עָבַר בְּזֹאת הַהַשְׁגָּה, וְהוּא מִשִּׁיג עִתָּה דְבָרִים נוֹרָאִים וְגִדּוּלִים מִזֶּה הַהַשְׁגָּה, אֵין לוֹ שׁוּם הִתְלַהֲבוֹת מִזֹּאת הַהַשְׁגָּה. וְזֶה: כָּל צְדִיק נִכְוָה וְנִבְעָר וְנִתְלַהֵב מִחֶפְתּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ – מִהַשְׁגָּה שֶׁאֶצֶל חֲבֵרוֹ הִיא דָּבָר פְּשׁוּט, שֶׁאֵינָה מִבְּעֵרֶת וּמְחַמֶּמֶת אוֹתוֹ כִּלְלֵי, עַד שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְפַּסּוֹת וּלְחַפּוֹת עֲצָמוֹ, כִּי אֵין הַשְׁגָּה זוֹ מְחַמֶּמֶת וּמְבַעֵרֶת אוֹתוֹ כִּלְלֵי, וְהַצְדִּיק הַשֵּׁנִי שֶׁלֹּמֶטָה מִפְּנֵי נִכְוָה וְנִבְעָר מִפְּנֵיהָ.

(וְהַעֲנִין) מִבְּאֵר יוֹתֵר עַל־פִּי מֶה שֶׁמְבוֹאֵר לְמַעְלָה, שֶׁעַל־יְדֵי הַתְּנוּעָה הַשְּׂכָל וְכוּ', שֶׁהוּא בְּחִינַת שִׁפְעַת אֱלֹקִים, הֵינּוּ הַשְּׂגָת הַמִּקִּיפִין, הַשְּׂגָת הַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה, עַל־יְדֵי־זֶה נוֹלָד חֵם בְּלֵב וְכוּ'; נִמְצָא שֶׁעַקֵּר הַחֲמִימוֹת וְהַהִתְלַהֲבוֹת דְּקִדְשָׁה הוּא עַל־יְדֵי הַשְּׂגָת הַמִּקִּיפִין, הַשְּׂגָת הַדַּעַת כִּנ"ל. וּבְזֶה מִבְּאֵר הַיֵּטֵב עֲנִין זֶה: "כָּל צְדִיק נִכְוָה וְכוּ' מִחֶפְתּוֹ" וְכוּ', דְּהֵינּוּ, שֶׁאֶצֶל זֶה הַצְדִּיק יִהְיֶה נִחְשָׁב לְהַשְׁגָּה גְּדוּלָה עַד שֶׁיִּהְיֶה נִכְוָה מִפְּנֵיהָ, כִּי הַשְּׂגָת הַדַּעַת מוֹלִיד חֵם כִּנ"ל, וְעַל כֵּן יִהְיֶה נִכְוָה מִפְּנֵיהָ; וְאֶצֶל הַצְדִּיק הַגָּבוֹה מִפְּנֵיהָ, אֵין זֶה נִחְשָׁב אֶצְלוֹ לְהַשְׁגָּה כִּלְלֵי וְאֵינוֹ נִכְוָה וְנִתְחַמֵּם כִּלְלֵי מִהַשְׁגָּה זֹאת, רַק הוּא צָרִיךְ לְחַפּוֹת וּלְכַסּוֹת עֲצָמוֹ בְּהַשְׁגָּה אַחֶרֶת גְּבוּהָ יוֹתֵר כִּדֵּי לְחַמֵּם אֶת עֲצָמוֹ.

נִמְצָא מֶה שֶׁמְבוֹאֵר לְעִיל עַל מֵאֵמַר זֶה: "כָּל צְדִיק נִכְוָה מִחֶפְתּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ", שֶׁפְּרוּשׁוֹ, שֶׁיִּהְיֶה נִכְוָה מִהַמִּקִּיף שֶׁל

חִבְרוּ, כִּי מִקִּיף שֶׁל זֶה גָּדוֹל מִמִּקִּיף שֶׁל זֶה, וְהַשֶּׁכֶל שֶׁהוּא מִקִּיף לְזֶה הוּא פְּנִימִי לְזֶה וְכוּ', כִּי חֶפְּהָ הוּא בְּחִינַת אֲזוּרֹת מִקִּיפִין כַּנ"ל – כָּל זֶה הוּא עֲנִין אֶחָד עִם מַה שֶּׁכִּתְּבֵנו כָּאן, כִּי הַחֶפְּהָ שֶׁהוּא הַמִּקִּיף, הוּא בְּחִינַת חֲפוּי וְכִסּוּי מִפָּנָיו, שֶׁמִּחַמֵּם אֶת הָאָדָם, כִּי עֵקֶר הַחֲמִימוֹת וְהַתְּלַהּבוֹת הוּא מִבְּחִינַת הַשְּׁגָת הַמִּקִּיפִין כַּנ"ל. וְהֵבֵן הַיָּטֵב). וְיִכּוֹל לְהִיזוֹת שִׁיחִיו כִּמְהָ צְדִיקִים, כְּשִׁיבּוֹאוֹ לְעוֹלָם הַבָּא עַל הַשְּׁגוֹת שֶׁהַשֵּׁיג הַצְּדִיק הַגָּדוֹל מֵהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִהְיֶה אֶצְלָם דְּבָרִים נוֹרָאִים וְיִכּוּן מֵהֶם, וְאֶצְל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל הָיוּ הַשְּׁגוֹת שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה.

וְכֵן אֶצְל עַכּוּ"ם יִהְיֶה זֶה אֶצְלָם הַשְּׁגָה גְּדוֹלָה, כְּשִׁיבּוֹאוֹ עַל סֵתֶם יִהְדוֹת פְּשׁוּט שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי שֵׁישׁ לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵינּוּ שִׂידְעוּ מִעֲבוֹדוֹת יִשְׂרָאֵל וּמִקְדָּשֵׁת הַמִּצְוֹת שֶׁלָּהֶם שֶׁעָשׂוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִהְיֶה אֶצְלָם הַשְּׁגָה מַה שִׂידְעוּ וְיִרְגִּישׁוּ קִצְתָּ קְדָשָׁה, כְּמוֹ אִישׁ כָּשֶׁר פְּשׁוּט שֶׁמִּרְגִּישׁ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּעֲבוּדָה פְּשׁוּטָה בְּלִי שׁוּם הַשְּׁגָה, וְכְשִׁיבּוֹאוֹ עַכּוּ"ם עַל זֶה, יִהְיֶה אֶצְלָם הַשְּׁגָה גְּדוֹלָה. אֲבָל אֲנַחְנוּ עִם קְדָשׁ, אִין עֵרֶךְ לְהַשְּׁגָתֵנוּ, מִכָּל שֶׁכֵּן לְהַשְּׁגָה שֶׁל הַצְּדִיק.

וְשִׁלְמוֹת הַדַּעַת הוּא, כְּשֶׁנֶּעֱשֶׂה מִמִּקִּיפִים פְּנִימִיִּים, וְאִז נִצּוֹל מִכָּל צָרוֹת. לְמַשָּׁל, כְּשֶׁאֶחָד מִצְּפָה וְאוֹרֵב לְחִבְרוֹ לְהִרְגוֹ, אִזִּי צָרִיךְ לְשַׁנּוֹת הַמְּלַבּוּשִׁים כְּדִי שֶׁלֹּא יִכִּירוּ אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁכִּתּוּב (אִיּוֹב י"ד): "מִשְׁנֶה פָּנָיו וְהִשְׁלַחְתּוּ", כִּי עַל-יְדֵי שֶׁמִּשְׁנִין הַפָּנִים עַל-יְדֵי לְבוּשִׁין אַחֲרִים, נִפְטָר מִפְּנֵי. וְכֵן בְּעֵקֶר הָאָדָם, הֵינּוּ בְּהַשֶּׁכֶל, יֵשׁ בְּחִינּוֹת לְבוּשִׁין, הֵינּוּ הַשֶּׁכֶל הַמִּקִּיף, וְצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת מִהַמִּקִּיף פְּנִימִי, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ מִקִּיפִין אַחֲרִים, הֵינּוּ בְּחִינַת מְלַבּוּשִׁים אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹל מִכָּל אֲזוּרֵי וּמִסְטִין, כִּי 'מְלַבּוּשׁ' בְּגִימְטְרִיא 'חֲשֵׁמ"ל', וּמִהַחֲשֵׁמ"ל בּוֹרְחִים כָּל הַמְּשַׁחֲתִים. וְזֶה

(משלי ל"א): "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון" – על ידי
הלבוש, שהוא בחינת החשמ"ל, שהוא לבוש עז והדר, לבוש חזק
ונאה, על ידי זה "ותשחק ליום אחרון", שאינו ירא מפניו כלל
בנ"ל. ועקר הזמן לזה הוא חדש אלול. וזה: ל'בושה ותשחק
ליום אחרון – ראשי תבות 'אלול'.

וזה בחינת שבעת ימי אבלות רחמנא לצלן וכו', כדי שיעלה
נשמתו לאור הפנים הנ"ל וכו' עין לעיל. ועל כן חיב האבל
רחמנא לצלן קריעה כי קר"ע בגימטריא ש"ע נהורין של אור
הפנים, שהם הגימטריא של ב' פעמים אל במלואו, כי אל הוא
אור הפנים:

הקשו: כי יש מקיפים אצל השכל, הינו שאינו נכנס להשכל
פנימי האנושי, ויש מקיפים להתורה, שמקיף להתורה
ואינו נכנס לתוך התורה. ובמקיפים – יש שהם מקיפים ועומדים
לפני העינים, רק שהם מקיפין ואינם נכנסים להשכל, ויש שהם
בהעלם, שלא באו עדין אפילו למקיפים, והוא בחינת עבוד. ומה
לעשות, שיכנסו המקיפים של התורה לתוך התורה בפנים,
והמקיפים של השכל יכנסו לתוך השכל הפנימי, והינו שמתחלה
יבואו ויתגלו המקיפים של התורה מההעלם למקיפים, ואחר כך
יכנסו המקיפים של התורה לפנים, וכן המקיפים של השכל, מה
שאי אפשר להשיג מצד חסרונו האנושי, יהיה נעשה מהמקיף
פנימי, והינו שיבוא מההעלם למקיפים, והמקיפים יהיו נעשים
פנימי.

להקשיא זאת הקשו במקום שהקשו, והוא ז"ל אמר על זה
תרוץ כך שמעתי מפיו הקדוש בפרוש, ואחר כך
זכינו לשמע כל התורה הנ"ל. ועתה מבאר להמעין התרוץ על

הַשְּׂאֵלָה וְהַקְשִׁיָּא הַנ"ל, כִּי עִקַּר הַשְּׂאֵלָה הוּא אִידָּ לְהוֹלִיד הַמַּחֲזִין מִתְּעַלּוּמוֹתָן, וְאַחֲר־כֵּן בְּשִׂמּוּלִידִין אוֹתָן, אִידָּ זֹכִין לְהַכְנִים הַמְּקִיפִין לְפָנִים. וְכָבֵד מְבֹאֵר בְּאֵר הַיֵּטֵב בְּמָה יִזְכֶּה לָזֶה, הֵינּוּ: עַל-יַדֵּי צְעָקָה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה זֹכִין לְהוֹלִיד הַמַּחֲזִין מִתְּעַלּוּמוֹתָן, וְעַל-יַדֵּי קִדְשֵׁת שְׁבַעַת הַנִּירוֹת, דְּהֵינּוּ לְקַדֵּשׁ אֶת עֵינָיו שְׂלֵא לְהַסְתִּיבֵל בְּמָה שְׂאָסוּר לְהַסְתִּיבֵל וְכוּ', וְכֵן לְקַדֵּשׁ פִּיו וְחִטְמוֹ וְאַזְנוֹ כַּנ"ל עַל-יַדֵּי-זֶה זֹכִין לְהַכְנִים הַמְּקִיפִין לְפָנִים. וּבְאוּר הָעֵנָן וְרֵאיוֹתָיו, וְהֵיכָן מְרָמֵז סוּדוֹת נוֹרָאוֹת הַלְלוּ וְכוּ', הַכֹּל מְבֹאֵר לְעִיל בְּאֵר הַיֵּטֵב אֲשֶׁרִי שְׂשִׁים לְבוֹ לְעֵין בְּהֵם בְּאַמַּת לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוּר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם]:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטִי מִן הַר"ן הַיּוֹמִי:

כב וּמַחְסְרוֹן הַדַּעַת נְמַשְׁכִּים חַם וְשָׁלוֹם כָּל הַדֵּינִים וְכֵן כַּעַם וְאַכְזָרִיוֹת בָּא עַל-יַדֵּי-זֶה, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "כַּעַם בְּחִיק כְּסִילִים יְנוּחַ" (קִהֵּל ז' ט). וְעַל כֵּן הַחוּלָה הוּא כַּעַס מְחַמַּת שְׂדֵינִים שׁוֹרִים עָלָיו וְדֵינִים הֵם מַחֲזִין דְּקִטְנוֹת וְעַל כֵּן הוּא בְּכַעַס. אֲבָל עַל-יַדֵּי הַגְּדֻלַּת הַדַּעַת נְמַתְקִין וְנִתְבַּטְּלִין כָּל הַדֵּינִים וְנִתְבַּטְּלַת הַכַּעַס וְהַאֲכָזְרִיוֹת וְזֹכִין לְרַחֲמָנוֹת גְּדוֹל עַד שִׁיתְבַּטְּלַת הַכַּעַס אֲפִלּוּ מִהַחֲחִיוֹת הַמִּזִּיקוֹת, כְּמוֹ שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד לְבוֹא עַל-יַדֵּי הַתְּגִלוֹת הַדַּעַת כַּנ"ל כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "וְגַר זָאֵב עִם כְּבֶשׂ" (יִשְׁעִיָּה י"א ו). וְאִזּוּ יְבָרְכוּ עַל הַכֹּל הַטּוֹב וְהַמִּיטִיב (פְּסָחִים נ), כִּי יִדְעוּ שְׂאִין שׁוֹם רַע בְּעוֹלָם כָּלֵל רַק כָּלּוֹ טוֹב וְכֹלּוֹ אֶחָד. כִּי כָּל מָה שְׂעוֹבֵר עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַכֹּל לְטוֹבָה. וְגַם עִקַּר הַגְּאֵלָה תְּהִיָּה עַל-יַדֵּי הַדַּעַת כְּמוֹ שִׁיְהִיָּה גְּאֵלַת מְצָרִים עַל-יַדֵּי מִשָּׁה שֶׁהוּא הָיָה בְּחִינַת הַדַּעַת:

כג כְּשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה וְעַל-יַדֵּי-זֶה זֹכֶה לִידַע וּלְהַבִּין בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר. עַל-יַדֵּי-זֶה נִצּוֹל מִכָּל אוֹרֵב

חֹסֶם חֶסֶד מְנוּחָה רַחֲמֵי יְיָ לָנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל יוֹם חֹסֶם חֶסֶד מְנוּחָה רַחֲמֵי יְיָ לָנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל יוֹם חֹסֶם חֶסֶד מְנוּחָה רַחֲמֵי יְיָ לָנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל יוֹם

חֹסֶם חֶסֶד מְנוּחָה רַחֲמֵי יְיָ לָנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל יוֹם
חֹסֶם חֶסֶד מְנוּחָה רַחֲמֵי יְיָ לָנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל יוֹם
חֹסֶם חֶסֶד מְנוּחָה רַחֲמֵי יְיָ לָנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל יוֹם

וּמִסְטִין וּבֹרְחִים מִמֶּנּוּ כָּל הַמְשַׁחֲתִים וְאֵינוּ יָרֵא מֵהֶם כָּלָל וְאֵז
נִצּוֹל מִכָּל הַצָּרוֹת:

כִּד חֲדָשׁ אֱלוֹל הוּא הַזְּמַן הַמְסֻגָּל יוֹתֵר לְזִכּוֹת לַדַּעַת הַנִּלְוֵה, דְּהֵינּוּ
שִׁיזוּכָה לְהַשִּׁיג הַמְקִיפִין שֶׁל הַשֶּׁכֶל וְלַעֲשׂוֹת מִהַמְקִיף פְּנִימִי עַד
שִׁיחִיָּה לֹא מִקִּיפִין אַחֲרִים שִׁיזוּכָה לְהַבִּין מֵה שֶׁלֹּא יָדַע מִתְחִלָּה.
וְעַל-יְדֵי-זֶה עוֹשֶׂה לְבוֹשִׁין חֲדָשִׁים לְנִשְׁמָתוֹ וְנִצּוֹל מִכָּל הַצָּרוֹת
וְאוֹרֵב וּמִסְטִין כַּנִּלְוֵה, וְזֶהוּ לְבוֹשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן (מִשְׁלֵי ל"א
כֵּה) רָאשֵׁי-תִבּוֹת אֱלוֹל כִּי הַמְקִיף הוּא בְּחִינַת מְלֻבוֹשׁ גִּימְטְרִיא
"חֲשֵׁמֶל" שֶׁהוּא לְבוֹשׁ חֲזָק וְנֶאֱמָה שֶׁכָּל הַמְשַׁחֲתִים בֹּרְחִים מִמֶּנּוּ:
כֵּה מִי שִׁזוּכָה לַדַּעַת אֲמֵתִית לַדַּעַת אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ אֵין חֲלוֹק אֲצִלוֹ
כָּלָל בֵּין חַיִּים לְמֵיתָה כִּי הוּא דְבוֹק וְנִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּחַיָּיו וּבְמוֹתוֹ,
רַק שֶׁעֲכָשׁוּ בְּחַיָּיו דִּירְתוֹ בְּכֹאֵן בֵּין הַחַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַחֲר־כֵּן
דִּירְתוֹ שָׁם בֵּין הַשׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם. כִּי מֵאַחַר שֶׁנִּכְלָל בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּאַמֶּת עַל כֵּן הוּא חַי חַיִּים נִצְחִיִּים כְּמוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל וְנִכְלָל
בְּאַחַד וְהוּא אֶחָד עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא חַי לְנֶצַח בְּרוּךְ הוּא:

סֵדֶר הַיַּיִץ מְנוּחָה רַחֲמֵי יְיָ לָנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל יוֹם

קטז (יג) בְּשֵׁנַת תַּקֻּם"ג עָשָׂה נִשְׁוֹאֵין לְבַתּוֹ הַצְּדָקָת מְרַת שָׂרָה
בְּקַהֲלֵת-קֹדֶשׁ מְעַדְוֵעַדְוֹקֵע עִם חֲתָנּוּ הַרְבָּנִי מוֹרְנּוֹ יִצְחָק אֵיִיזִיק בֶּן
הַגְּבִיר מוֹרְנּוֹ רַבִּי לֵיב דְּאַבְרָאָוֶנֶיר כִּי לְשָׁם נִתְקַבְּצוּ שְׁנֵיהֶם
אַף-עַל-פִּי שֶׁאֵז הָיָה כְּבָר בְּבֶרֶסֶלֶב וְהַחֲתָנָה הָיְתָה בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ
נִימָן שֶׁחָל אֵז בְּיוֹם חַמִּישִׁי וְהַחֲפָה הָיְתָה בְּעֶרֶב אוֹר לְיוֹם ו' עֶרֶב
שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ.

אַחַר הַחֲפָה דְּבָרוּ מִמְשִׁיחַ וְכוּ' (וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל וְגָלָה בְּרָמּוֹ שָׂרָאוּי שִׁיִּצָּא
מֵהֶם וְכוּ') אַחֲר־כֵּן בְּשֶׁבֶת קֹדֶשׁ אָמַר עַל סְעֻדָּה הַשְּׁלִישִׁית תּוֹרָה
גְּבוּהָה מְאֹד הַמִּתְחַלֶּת לְשִׁמְשׁ שָׁם אֶהֱל בָּהֶם בְּלִקוּטֵי א' בְּסִימָן

מ"ט וְשֵׁם מְרֻמָּז נִיסָן וְשָׂרָה וְיִצְחָק וְכֵלָה וְחַתְנָה וְכוּ'. וְאָמַר שְׂזֹאת
 הַתּוֹרָה לֹא אָמַר בְּשִׁבְלֵנוּ רַק בְּשִׁבִיל הַגְּזֵרָה שְׁקוֹרִין פּוֹנְקָטִין
 הַנְּשָׁמָע אֲזוּ שְׂרוּצִין לְגִזּוֹר עַל יִשְׂרָאֵל חֵם וְשָׁלוֹם אֲשֶׁר בְּעוֹזְנוֹתֵינוּ
 הָרַבִּים יֵצְאוּ בְיָמֵינוּ. כִּי שֵׁם מְדַבֵּר מֵעַנִּין הַכְּנַעַת הָעֶכּוֹ"ם כִּי
 אֶעֱשֶׂה כָּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם. שְׂזֵה בְּחֵינַת כָּלָה דְּאֶכְלִי כָּלָה וְשִׁצִי כָּלָה
 וְאַתֶּם הַדְּבָקִים וְכוּ' וְהִבֵּן שֵׁם מְאֹד כִּי הֵם דְּבָרִים עֲמָקִים וְגְבוּהִים
 מְאֹד.

וְאַחַר שֶׁנֶּאֱמַר אֲמִירַת הַתּוֹרָה הָיָה מְרַקֵּד הַרְבֵּה מְאֹד עִם בְּתוֹ
 הַכָּלָה וְכוּ'. וְמִי שֶׁלֹּא רָאָה רְקוּדִין שְׁלוֹ לֹא רָאָה טוֹב מִיָּמָיו, כִּי
 אֶף־עַל־פִּי שְׁפָרוּף הַשֵּׁם זָכִינוּ לְרֵאוֹת כַּמָּה צְדִיקִים שֶׁהָיוּ מְרַקְדִים
 לְפָנָי הַכָּלָה, אֲבָל רְקוּדִין שְׁלוֹ לֹא נִרְאָה כִּזֹּאת. וְכָל מִי שֶׁעָמַד שֵׁם
 בְּיָדָיו הָיָה לוֹ הַרְהוֹר תְּשׁוּבָה אֲמַתִּי עַל כָּל פְּשָׁעָיו. וְגִדֵּל
 הַהַתְעוֹרְרוֹת וְהַהַתְלַהְבוֹת שֶׁל כָּל הָאֲנָשִׁים שֶׁעָמְדוּ שֵׁם בְּשַׁעַת
 רְקוּדִין אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְצִיר זֹאת בְּכֹתֵב בְּשׁוֹם אִפֵּן.

וְכָבֵד גְּלָה כַּמָּה תּוֹרוֹת גְּבוּהוֹת מְאֹד עַל עַנִּין רְקוּדִין וְהַמְחֵאת כַּף.
 וְגַם בְּהַתּוֹרָה לְשִׁמְשׁ הַנִּ"ל מְבֹאֵר מֵעַנִּין רְקוּדִין, אֲבָל לֹא הָיָה
 שְׂכִיחַ שִׁיעֲשֶׂה רְקוּדִין כִּי־אִם בְּעֵתִים רְחוּקוֹת מְאֹד, אֵךְ בְּאוֹתָהּ
 הַשָּׁנָה הַנִּ"ל הָיָה מְרַקֵּד כַּמָּה פְּעָמִים. הֵינּוּ בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה,
 וְאַחֲר־כֵּן בְּשִׁבַת חֲנֻכָּה אַחַר אֲמִירַת הַתּוֹרָה הַמִּתְחַלֶּת רְאִיתִי
 מְנוֹרַת זָהָב בְּלִקוּטֵי א' סִימָן ח, וְאַחֲר־כֵּן בְּפוּרִים בְּמַעֲדוֹ וְעַד־יוֹקֵעַ,
 וְאַחֲר־כֵּן עַל הַחֲתָנָה הַנִּ"ל.

וְאָמַר בְּעֶצְמוֹ בְּזֹאת הַשָּׁנָה רְקֵדְתִּי הַרְבֵּה וְזֶה הָיָה מִחֲמַת שְׂבָאוֹתָיו
 הַשָּׁנָה נִשְׁמָעוּ הַגְּזֵרוֹת שְׁקוֹרִין פּוֹנְקָטִין, שֶׁהָיוּ רוּצִים אֲזוּ לְגִזּוֹר עַל
 יִשְׂרָאֵל חֵם וְשָׁלוֹם, וּמִחֲמַת זֶה רְקֵד כַּמָּה פְּעָמִים כִּי עַל־יְדֵי רְקוּדִין
 מִמֵּתִיקִין הַדִּינִים וּמְבַטְלִין הַגְּזֵרוֹת כַּמְבֹאֵר בְּהַתּוֹרָה וְאַלָּה

הַמְשַׁפְּטִים סִימָן י' בְּלִקוּטֵי א' הַמְתַּחֲלֵת עַל-יְדֵי רְקוּדִין וְהַמְחַאֵת
בָּרַח מִמֵּתִיקִין הַדִּינִים. וְגַם זֹאת הַתּוֹרָה נֶאֱמָרָה בְּאוֹתוֹ הַחֲרָף
בְּטִירָאוּיָצֵעַ:

סֵדֶר הָאֲלֵף-בֵּית הַיּוֹמִי:

ב. הַטְּחִינָה שֶׁל קַמַּח וְהַלִּישָׁה שֶׁל הַמִּצּוֹת שֶׁל פֶּסַח הוּא סְגָלָה
לְאִשָּׁה, שֶׁמִּפְּלֵת נְפָלִים.

מְסוּר א. מִי שְׂאֹמֵר מְסִירוֹת עַל חֲבֵרוֹ, לְסוֹף שִׁיְהֵא מְטֻלְטֵל,
וְשׁוֹנְאִים קָמִים עָלָיו, וְהוֹאֶה בְּעֵצְמוֹ מֵה שְׂרָצָה לְרֵאוֹת עַל חֲבֵרוֹ,
וְכָל הַנְּסֻמְכִין עָלָיו נוֹפְלִים, וּמְשַׁפְּחֵת הַנְּרָדָף לֹקְחִין גְּדֻלָּתוֹ. ב. מִי
שְׂמוֹסֵר אֶת הַצְּדִיק, יוֹרֵד מִנְּכָסָיו. ג. מִתָּר לְהַרְגֵּ אֶת הַמָּסוּר. ד.
אָסוּר לְמָסֵר אֶפְלוֹ אֶת הַרְשָׁע לְהַרְיָגָה.

מִשְׁקָה א. עַל-יְדֵי גְּנֵבָה הַמְשֻׁקָּוֹת מִתְקַלְקְלִין. ב. גַּם עַל-יְדֵי גֵּאָוָה.

מְשִׁיחַ

חֵלֶק שֵׁנִי א. עַל-יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת שֶׁל צְדִיקִים מִמְּשִׁיכִין אֹזֶר
שֶׁל מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, וְדוּחָה הַרְבֵּה חֲשֵׁךְ וְצָרוֹת מִן הָעוֹלָם, גַּם זֹכָה
לְבַגְדִים נְאִים. ב. עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה הַרוּחַ שֶׁל מְשִׁיחַ מְנַשְּׁבֵת עַל
גִּזְרוֹת הַמַּלְכִּיּוֹת וּמְבַטְלָן. ג. עֲתִיד דוֹר אֶחָד שִׁיְהִיָּה בְּעוֹלָם, שִׁיְהִיָּה
כָּלוֹ זָכָאִי. ד. עַל-יְדֵי אֶמֶת בָּא הַקֵּץ. ה. עַל-יְדֵי שְׁמִירַת שַׁבָּת
מִמְשִׁיךְ עַל עֵצְמוֹ אֹזֶר שֶׁל מְשִׁיחַ גַּם עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה.

מִזְהָל א. צָרִיף לְחֹזֵר אַחַר מִזְהָל צְדִיק וִירָא-שָׁמַיִם, כִּי כָּשֶׁה־מִזְהָל
אֵינּוּ טוֹב, יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂלֵא יְהִיָּה מוֹלִיד, חַם וְשָׁלוֹם, הַנְּמוּל עַל-יְדוֹ.
גַּם עַל-יְדֵי שְׁהִמְזָהֵל אֵינּוּ טוֹב, עַל-יְדֵי זֶה בָּא הַתִּינּוֹק, חַם וְשָׁלוֹם,
לִיְדֵי חָלִי נוֹפֵל. ב. אִשָּׁה שְׂאִינָה יְכוּלָה לְהַתְּעַבֵּר, תְּבִיט עַל הַסִּכּוּן

שֶׁל מִילָה אַחַר הַמִּילָה. ג. הַמִּוֹהֵל נֹתֵן הַבְּנָה לְנִמּוּל בְּלְמוּד הַתּוֹרָה. ד. מְצֻת מִילָה – יֵשׁ לָהּ כַּח שְׂיֵשׁ לְבִגְדֵי כֹהֵן גָּדוֹל. ה. מִי שֶׁנִּוְלַד מִחֹל, בְּיָדוּעַ שְׂכַח הַמְדָּמָה שְׁלוֹ טוֹב וְיָפָה. ו. מִי שֶׁגִּמַּל חֶסֶד, שֵׁם אֲשֶׁר יִקְרָא יִתְקַיֵּם, בְּשָׂבִיל זֶה קָדָם שְׂיִקְרָא שֵׁם לְתִינוּק, יִגְמַל חֶסֶד, וְעַל־יְדֵי זֶה יִתְקַיֵּם הַשֵּׁם.

מְפָרְסֵם א. יֵשׁ מְפָרְסָמִים, שְׁעָקַר הַפְּרָסוּם שְׁלָהֶם נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי הַמַּחְלָקֶת. ב. הַנְּסִיּוֹן הוּא בְּשָׂבִיל לְגִדּוֹל וּלְפָרְסָם אֶת הָאָדָם. ג. עַל־יְדֵי הַמְרִיבָה גֹרְמִים שֶׁהַתְּלִמִּידִים הַקְּטַנִּים נִתְפָּרְסְמִים קָדָם זְמַנָּם. וְזֶהוּ בְּחִינַת הַפְּלִת נְפָלִים, שֶׁהַיּוֹלָד יוֹצֵא לְאֹוִיר עוֹלָם קָדָם זְמַנּוֹ, וְעַל־יְדֵי זֶה גֹרֵם עֲנִיּוֹת וּלְפָעָמִים גֹּרֵם מִיתוֹת חַס וְשָׁלוֹם.

סֵדֶר שְׂיִחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

מִזְ צָרִיךְ לָזֶה זְכִיָּה גְדוֹלָה שְׂיִזְכֶּה לִישֵׁב עַצְמוֹ שָׁעָה אַחַת בְּיוֹם וְשִׂיחָיָה לוֹ חֲרָטָה עַל מַה שֶׁצָּרִיכִין לְהַתְּחַרֵּט, כִּי לֹא כָּל אֶחָד זֹכֶה לִישֵׁב הַדַּעַת אִיזָה שָׁעָה בְּיוֹם, כִּי הַיּוֹם הוֹלֵךְ וְחוֹלֵף וְעוֹבֵר אֶצְלוֹ וְאִין לוֹ פְּנָאִי לִישֵׁב עַצְמוֹ אֶפְלוֹ פַּעַם אַחַת כָּל יְמֵי חַיָּיו עַל־כֵּן צָרִיכִין לְהַתְּנַבֵּר לְרְאוֹת לִיחַד לוֹ פְּנָאִי לִישֵׁב עַצְמוֹ הַיְטִיב עַל כָּל מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם אִם כֶּךָ הוּא רָאוּי לוֹ לְבַלּוֹת יָמָיו בְּמַעֲשָׂיִם כְּאֵלוֹ וּמַחֲמַת שְׂאִין הָאָדָם מִישֵׁב עַצְמוֹ וְאִין לוֹ דַּעַת, וְאֶפְלוֹ אִם יֵשׁ לוֹ לְפָעָמִים אִיזָה יָשׁוּב הַדַּעַת, אִין הַדַּעַת הַמִּישֵׁב מֵאַרְיֵךְ זְמַן אֶצְלוֹ וְתַכָּף וּמִיֵּד חוֹלֵף וְעוֹבֵר הַדַּעַת מִמֶּנּוּ וְגַם אוֹתוֹ הַמַּעַט הַדַּעַת שְׂיֵשׁ לוֹ אִינוֹ חֶזֶק וְתַקִּיף אֶצְלוֹ מַחֲמַת זֶה אִין מְבִינִים שְׁטוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה אֲבָל אִם הָיָה לְהָאָדָם שְׂכָל מִישֵׁב חֶזֶק וְתַקִּיף הָיָה מְבִין שֶׁהַכֹּל שְׁטוֹת וְהַכֹּל בְּפָרֵט הַתְּאֻוָּה שְׂיֵשׁ לְכַמָּה בְּנֵי אָדָם לְהִיּוֹת מְפָרְסָם וּלְהַנְהִיג הָעוֹלָם וּלְנַסֵּעַ עַל הַמְדִינָה הַכֹּל

הַבֵּל וְרַעוּת רוּחַ וְהוּא שְׁטוּת גְּדוֹל בְּאַמֶּת, כִּי בְּאַמֶּת אֵין זֶה שׁוֹם תַּעֲנוּג וְנִחַת רוּחַ אֶפְלוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי הוּא מָלֵא יְסוּרִים וּבְזִיוּנוֹת גַּם כְּבָר הוֹכִיחַ אֶת אֶחָד מֵאַנְשִׁים כְּאֵלוֹ שֶׁהִתְאַוָּה לְהִיּוֹת מְפָרָסָם וְאָמַר לוֹ: הֲלֹא לֹא תוֹכֵל אֶפְלוֹ לְבָרֶךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּן בְּאַמֶּת כִּי תִצְטָרֶךְ בְּכָל מַעֲשֵׂיךָ לְכוּן שְׂיִתְקַבְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ בְּעֵינַי בְּנֵי אָדָם וְלֹא תוֹכֵל לַעֲשׂוֹת שׁוֹם עֲבוֹדָה קְלָה לְשֵׁם שָׁמַיִם:

מִח סֵפֶר הַרְבֵּה מֵעֲנִין גּוֹדֵל הִירָאָה וְהַקְדָּשָׁה שֶׁהָיָה לוֹ בְּיַלְדוּתוֹ שֶׁהָיָה זָרִיו וְקָדוֹשׁ מְאֹד וְאָמַר שֶׁהָיָה מִתְחִיל כַּמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם אֶחָד, הֵינּוּ שֶׁהָיָה מִתְחִיל לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, שֶׁמַּעֲתָה יַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאַחֲרֵיכֵן בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם עֲצָמוֹ נָפַל מְזֵה וְנָפַל לְתַאֲוֹת אֲכִילָה וְכִיּוֹצֵא, וְחָזַר וְהִתְחִיל בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם פַּעַם אַחֵר שֶׁמֵּאוֹתוֹ הַשָּׁעָה יְהִי אִישׁ כָּשֵׁר וְכוּ' וְנָפַל וְחָזַר וְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ, וְכֵן הָיָה כַּמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם אֶחָד וְכָבֵד שֶׁמַּעֲנוּ מִמֶּנּוּ כַּמָּה פְּעָמִים שֶׁהָיָה לוֹ כַּמָּה הִתְחַלּוֹת שֶׁבְּכָל פַּעַם הִתְחִיל מִחֲדָשׁ לַעֲבֹד אֶת ה':

וְזֶהוּ כָּל גְּדוֹל מְאֹד בְּעֲבוֹדַת ה' לְבַל יִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְפַל חַם וְשָׁלוֹם, מִחֲמַת שֶׁנָּפַל מֵאִיזָה עֲבוֹדָה אוֹ מִתְפַּלָּה בְּכּוֹנֵנָה, אוֹ שֶׁנָּפַל לְמָקוֹם שֶׁנָּפַל חַם וְשָׁלוֹם עִם כָּל זֶה יַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הָאֲפָשָׁר וְיִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ כְּאֵלוֹ הַיּוֹם הִתְחִיל לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאַף אִם יְהִי בֵּן כַּמָּה פְּעָמִים דְּהֵינּוּ שֶׁיְהִי לוֹ חַם וְשָׁלוֹם, כַּמָּה וְכַמָּה נְפִילוֹת מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עִם כָּל זֶה יִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ אֶפְלוֹ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים וּבְלֹא זֶה אֵי אֲפָשָׁר לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר בְּאַמֶּת וְלְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת:

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

סימן קמה (א) בימי חכמי הגמרא היו נוהגים לתרגם כדי שיבינו העם. אין הקורא רשאי לקרות לתורגמן

יותר מפסוק אחד ואין המתרגם רשאי לתרגם עד שיכלה הפסוק מפי הקורא ואין הקורא רשאי לקרות פסוק אחר עד שיכלה התרגום מפי המתרגם ואין הקורא רשאי להגביה קולו יותר מהמתרגם ולא המתרגם יותר מהקורא ואין הקורא רשאי לסייע למתרגם שלא יאמרו תרגום כתוב בתורה: (ז) קטן מתרגם על ידי גדול אבל אינו כבוד לגדול שיתרגם על ידי קטן: (ג) האידנא לא נהגו לתרגם משום דמה תועלת בתרגום כיון שאין מבינים אותו:

סימן קמו (א) אסור לצאת ולהניח ס"ת כשהוא פתוח אבל בין גברא לגברא שפיר דמי: (ז) כיון שהתחיל הקורא לקרות בס"ת אסור לספר אפילו בד"ת אפילו בין גברא לגברא ואפילו אם השלים הוא הפרשה ויש מתירים לגרום (פי' ללמוד) בלחש ויש אומרים שאם יש י' דצייתי (פי' שמשוימין לבם) לס"ת מותר לספר (בד"ת) (ב"י בשם מהרי"א) ויש מתירים למי שתורתו אומנתו ויש מתירים למי שקודם שנפתח ס"ת מחזיר פניו ומראה עצמו שאינו רוצה לשמוע ס"ת אלא לקרות ומתחיל לקרות. ולקרות שנים מקרא ואחד תרגום בשעת קריאת התורה שרי: וכל זה אינו ענין לפרשת זכור ופרשת פרה שהם בעשרה מדאורייתא שצריך לכוין ולשומעם מפי הקורא והנכון שבכל הפרשיות ראוי למדקדק בדבריו לכוין דעתו ולשומעם מפי הקורא: (ג) אסור לספר כשהמפטיר קורא בנביא עד שישלים כמו בס"ת: (ד) א"צ לעמוד מעומד בעת שקורין בתורה (ויש מחמירין ועומדין וכן עשה מהר"ם) (מרדכי פרק רבי אליעזר דמילה):

סימן קמז (א) אסור לאחוז ס"ת ערום בלא מטפחת: הגה ויש אומרים דהוא הדין שאר כתבי קודש (אגודה ותוס' פ"ק דשבת)

ח"ע

לצמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק לצני מקוה שדך לחדד מלפרי רבנו יהיה תיקון ר"כ"ל

ל"ח חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ולא נהגו כן וטוב להחמיר אם לא נטל ידיו ובס"ת אפילו בכהאי גוונא אסור (ד"ע אגודה). גדול שבאותם שקראו בתורה גוללו ורגילים לקנותו בדמים יקרים לחבב המצוה: הגה י"א אם המעיל בצד אחד פשתן ובצד אחד משי צריך להפך המשי לצד הספר ולגלול (מרדכי סוף מגילה) ולא נהגו כן (ב"י סימן קנ"ג) ואין לגלול במפה הקרועה אם יש לו אחר (מהרי"ל). ואין לעשות מפות לס"ת מדברים ישנים שנעשו בהם דבר אחר לצורך הדיוט ועיין לעיל סימן קנ"ג (אגודה מס' מנחות ותשובת מהרי"ל סימן קי"ד וב"י ורשב"ץ): (ז) יכול מי שירצה לקנות להושיט המעילין לגולל ואין הגולל יכול למחות בו כי אע"פ שקנה הגלילה לא קנה ליקח המעילים (וכן במקומות שנוהגין לקנות הוצאה והכנסה אין הש"ץ יכול למחות כי אין זה שייך לחזנים) (מרדכי סוף מגילה וא"ז): (ג) הגולל ס"ת יעמידנו כנגד התפר כדי שאם יקרע יקרע התפר: (ד) הגולל ס"ת גולל מבחוץ וכשהוא מהדקו מהדקו מבפנים: הגה פירוש כשהספר עומד לפניו יהיה הכתב נגד פניו ויתחיל לגלול מבחוץ ואחר שגמר הגלילה יהדק סוף המטפחת בפנים שכשיבא לקרות בו ימצא ההדוק בפנים ולא יצטרך להפך הס"ת (טור והרא"ש סוף פ' בני העיר) ונראה דכל זה מיירי כשאחד עושה כל הגלילה אבל עכשיו שנוהגים שהאחד מגביה ואחד גולל הכתב יהיה נגד המגביה וכן נוהגים כי הוא עיקר הגולל והאוחז הס"ת: (ה) מוטב תגלל המטפחת סביב הס"ת ולא יגלול הס"ת כשכורכו במטפחת: (ו) הגולל ס"ת בתוך התיק טועה: (ז) אין המפטיר מתחיל עד שיגמרו לגלול הס"ת כדי שלא יהא הגולל טרוד ויוכל לשמוע ההפטרה: (ח) ביום שיש בו ב' ס"ת לא יפתחו הב' ולא יסירו המפה עד שיגללו הראשון: הגה ואין מסלקין הראשונה עד שכבר הניחו השניה על השלחן שלא יסיחו דעתן מן המצות ומוציאין ב' הספרים כאחת ותופסין השניה עד אחר שקראו בראשונה (אור זרוע בשם הירושלמי):

סדר לקווי תפלות הימני:

תיא: ותעזרני ותזכני להוציא כל ניצוצות הקדשה שנפלו על ידי בקלות בין הרוח שטות והסטרא אחרא על ידי פגם הברית ותעזרני ברחמיך העצומים שאזכה לתשובת המשקל ממש, ובמקום שקלקלתי שם אתקן ברחמיך ובכל עת ובכל מקום שירצו להתגבר עלי חס ושלוש מחשבות רעות והרהורים רעים, שם דיקא אזכה לשבר תאותי ולגרש הרוח שטות מקרבי, לגרש ולסלק ולבער ולבטל כל המחשבות והרהורים רעים ממני, עד שאזכה על ידי זה לברר ולהעלות כל ניצוצי הקדשה שנפלו ונתערבו על ידי בין הקלות, לבררם ולהעלותם כלם ולהשיבם אל הקדשה ואל ידח ממך שום נדח כלל ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים ובזכות וכח צדיקי אמת זקנים שבקדשה אשר זכו לשמירת הברית באמת בתכלית השלמות ואזכה מעתה להמשיך עלי בכל עת ובכל שעה רוח קדשה וטהרה ויקים בי מקרא שכתוב: "ונחה עליו רוח ה', רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת ה'":

תיב: אנא ה' מלא רחמים אדון כל, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, אשר אתה גומל עמי טובות וחסדים רבים ועצומים בכל עת ובכל רגע ממש, מה רב טובך אשר עשית עמי, מה רב חסדך אשר הפלאת עם עבדך, "רבות עשית אתה ה' אלקי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו, אין ערוך אליך אנידה ואדברה עצמו מספר" ואחרי כל החסדים והטובות הגדולות והנוראות והעצומות והמפלגות מאד מאד אשר גמלת עמי בלי שעור וערך ומספר, מה אומר ומה אדבר, ואיך יוכל עבד אדוני זה לדבר עם אדוני זה ובאיזה לשון אכנה את שריון צרעת נגעי נפשי ומכאובי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'טו זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר מִן הַיָּד הַיְמָנִית לְעֵד מִקְוֵה שִׁדְּדָה מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל"ם
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

הַמְרַבִּים עַל יְדֵי הַטָּאִי וְעֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי שְׁחַטָּאתַי וְשַׁעֲוִיתַי
וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי אֲשֶׁר עַל יָדָם נִמְשָׁכִים
וּבָאִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת הַרְחֹקִים וּמִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וּמִגְנוֹת "טַבַּעְתִּי
בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעָמָד בָּאתִי בְּמַעְמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּנִי" כִּי
לְפִי קִדְשָׁת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּשָׂרָשׁוֹ, כְּשָׁבָא עָלָיו הַרְחֹק אַחַד בְּזִמָּן
רְחוֹק, נִקְרָא מְטַבֵּעַ בִּיּוֹן מְצוּלָה, בְּמִצוּלוֹת יָם וְעַתָּה אֵיךְ נִכְנָה
צָרוֹתֵינוּ וְאֵיךְ נִפְרַשׁ שִׁיחַתָּנוּ, וּבִיאִזָּה לָשׁוֹן אָנִי יָכֹל לְסַפֵּר נִגְעֵי
לְבָבִי וּמִכְאוּבִי, אֲשֶׁר הַמְצוּלוֹת יָם מִתְנַבְּרִים בְּכָל עֵת עָלֵינוּ, לֹא
יִתְנוּנִי הָשֵׁב רוּחִי מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, "אֵוֹלֵת אָדָם תִּסְלַף דַּרְכּוֹ
וְעַל ה' יִזְעַף לְבוֹ", כִּי אָנִי בְּעַצְמִי גָרַמְתִּי לִי כָּל זֶה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי
הָרָעִים וּמִחֲשָׁבוֹתַי הַמְבִלְבְּלוֹת שְׁהַלְכָתִי אַחֲרֵיהֶם וְלֹא נִתְגַּבַּרְתִּי
לְשַׁבְּרָם וּלְגַרְשָׁם מֵעָלַי, עַד שֶׁבָּאתִי לְמָה שֶׁבָּאתִי, וְנִתְרַחַקְתִּי כְּמוֹ
שֶׁנִּתְרַחַקְתִּי אֹזִי לִי וַיִּי אֹזִי לְנַפְשִׁי וְאַתָּה יַדְעָתָ כִּי אִין לִי שׁוֹם
עֲצָה וְתַחֲבוּלָה כִּי אִם לְצַעֲקָ וּלְהִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, וּלְהַסְתִּיכָל וּלְצַפּוֹת
לְרַחֲמֶיךָ, וְאֲשֵׁב וְאֵיחַל וְאַצְפֶּה לְחַסְדֶּיךָ, שְׁתַּחֲנַנִּי בְּמִתְנַת חֲנָם
לְגַמְרִי, וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשָׁתְךָ הָעֲלִיזָה כִּי כָּל הָעֲצוֹת פָּגַמְתִּי בָהֶם,
וְאַפְלוּ כְּשִׂאתָה מִשְׁפִּיעַ לִי עֲצָה טוֹבָה, קְשָׁה לִי לְקַיֵּם הָעֲצָה
בְּעַצְמָה, כִּי קְשָׁה לֵב אָנִי וְאִינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם תַּחֲבוּלָה וְעֲצָה וּמִשְׁעָן
כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
אָנֹכִי בְּטוֹחִים וְעַל חַסְדֶּיךָ אָנֹכִי נִשְׁעָנִים, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנֹכִי מְקוּיִם
וְלִישׁוּעָתְךָ אָנֹכִי מְצַפִּים, שְׁתַּרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּזָכוֹת צְדִיקִים
אֲמֵתִים זְקֵנִים שֶׁבְּקִדְשָׁה שְׁחָיו בְּכָל דּוֹר מֵימֵי אֲבוֹתֵינוּ עַד עַתָּה
וְעַל כַּחַם לְבַד סָמְכָנוּ לְצַעֲקָ וּלְזַעֲקָ וּלְהִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, כִּבֵּן הַמִּתְחַטָּא
לְפָנֶי אָבִיו, וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ וּלְקוֹת לִישׁוּעָתְךָ, שְׁתַּחֲזִירֵנוּ בְּתוֹשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, חֵישׁ קַל מְהֵרָה:

תִּיג: עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי אֱלֹקֵי אַבְרָהָם אֱלֹקֵי יִצְחָק וְאֱלֹקֵי יַעֲקֹב וְאֱלֹקֵי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם, אֱלֹקֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹקֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, וְכִפִּי פְרוּשׁוֹת מוֹל אַרְזוֹן בְּרִיתְךָ, וְעֵינַי מִיַּחֲלוֹת לְהַמּוֹן חֲסָדֶיךָ, וְרַעֲיוֹנַי צוֹפִיּוֹת לְמַעוֹן קְדוּשָׁתְךָ, שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים עָלַי בְּזָכוֹת וְכֹחַ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְהַזְּקֵנִים דְּקְדוּשָׁה וְתַמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל רוּחַ קְדוּשָׁה וְטַהָרָה, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ יַעֲזָה וְגִבּוֹרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת ה', בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַהֲרָהוּרִים וּמַחְשָׁבוֹת רָעוֹת, לְשַׁבְּרָם וּלְגַרְשׁם וּלְבַטְּלָם מִמֶּנִּי וּבְכָל עֵת שְׂיָבֵא עָלַי אֵיזָה הַרְהוּר לֹא טוֹב חֵם וְשָׁלוֹם, אֵזְכָּה בְּכַחֲךָ לְשַׁבֵּר תַּאֲזוּתִי וּלְכוּף אֶת יַצְרִי, לְשַׁבְּרוֹ וּלְגַרְשׁוֹ מִמֶּנִּי, וּלְהַסִּיחַ דַּעְתִּי מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי וְאֵזְכָּה לְהוֹצִיא מִהַקְּלָפוֹת כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ עַל יָדַי בִּינִיהֶם וּלְבַרֵּר הָרוּחַ טוֹבָה מִן הָרוּחַ שְׁטוּת וּבְמָקוֹם שֶׁקְּלַקְלַתִּי שָׁם אֶתְקַן עַד שְׂאֵזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְגַרְשׁ וּלְבַטֵּל הָרוּחַ שְׁטוּת מִמֶּנִּי וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל לְגַמְרֵי, שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה לְהָרוּחַ שְׁטוּת לֹא בְּגוֹפִי וְלֹא בְּנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם לֹא בְּעֵלְמָא הַדִּין וְלֹא בְּעֵלְמָא דְאֶתִּי וְאֵזְכָּה מֵעַתָּה לְמַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְטַהוּרוֹת תָּמִיד וְתִצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי בְּלָבוּל הַדַּעַת שֶׁבְּעוֹלָם, רַק אֵזְכָּה שֶׁתְּהִיָּה מַחְשַׁבְתִּי קְדוּשָׁה וְטַהוּרָה זָכָה וְנִקְיָה תָּמִיד: